

LA TOM

**A L'HOSPITAL
DE LES JOGUINES**

Paula Ramos i Joel Marco

Promovem
**el consum responsable
de joguines**

lavidadelesjoguines.org

UN PROJECTE DE:

AMB EL SUPORT DE:

Aquesta sóc jo, la Tom.

**La meva història comença
quan vaig arribar a casa d'en Quim.
Vam ser inseparables.**

**L'acompanyava a l'escola,
sortirem a passejar en família,
anàvem d'excursió,
dormiem abraçats i jugàvem
a fer cabanes d'indis al jardí...**

**El Quim es va fer gran i la Sara,
la seva germana petita,
em va adoptar.**

**Un dia d'estiu estàvem d'excursió
quan ens va sorprendre una tempesta.**

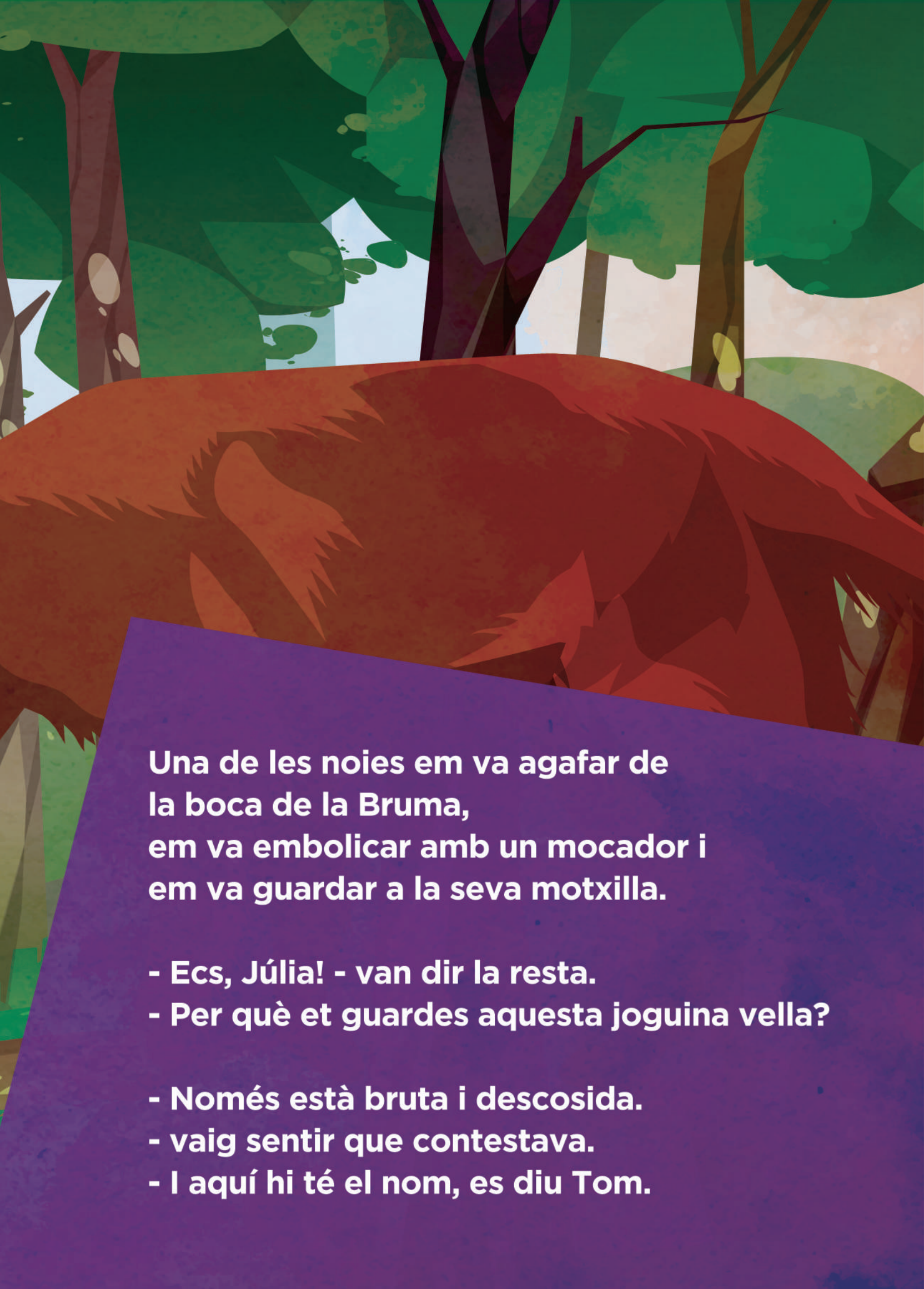
**La Sara va córrer a aixoplugar-se
sense veure que jo queia
de la motxilla i em quedava
enganxada i estripada en una branca.**

**Van marxar sense mi.
Em vaig quedar xopa, sola i descosida.**

**Al bosc, les vaques, els ocells
i les marietes em feien companyia.
Un dia, em vaig despertar
amb la gossa d'uns excursionistes
que m'ensumava.**

**Es deia Bruma i tenia el nas molt
negre i gran! Em va agafar
delicadament amb les dents.**

**Una de les noies em va agafar de
la boca de la Bruma,
em va embolicar amb un mocador i
em va guardar a la seva motxilla.**

- Ecs, Júlia! - van dir la resta.**
- Per què et guardes aquesta joguina vella?**
- Només està bruta i descosida.**
- vaig sentir que contestava.**
- I aquí hi té el nom, es diu Tom.**

La Júlia em va rentar
i em va deixar al sol
perquè m'eixugués.

Un cop seca, em va agafar i
em va dir, mentre em guardava
a una bossa:

- Et portarem al metge, Tom.
A l'Hospital t'arreglaran!

**Quan la Júlia em va treure de la motxilla,
vaig veure un cartell molt gran que deia:**

**<<Hospital de les Joguines>>
i, en entrar, una noia amb
la bata blanca em va examinar.**

**- Amb una mica de tela i unes puntades la
deixaré com nova- va dir la doctora.**

**Em va posar una polsera
de paper plena de paraules,
com havia vist que feien
a la Sara i al Quim quan
anaven a l'hospital.**

Data d'ingrés: 03.01.2021

Nom: Osseta de peluix.

Diagnòstic: Pota perduda.

Cal una pota nova.

**Va agafar un trosset de tela,
fil i agulla i es va posar a cosir.**

**Quan va tenir una nova pota
me la va cosir i em va curar.**

**Mentre s'acomiadaven,
la Júlia va explicar:**

**- He pensat portar-la a
la ludoteca del barri,
així molts nens i nenes
podran jugar amb ella.
Gràcies, doctora.**

**La ludoteca era un lloc amb
molta llum i moltes joguines!**

**En Gerard, l'educador,
em va agafar amb cura
i em va col·locar en un prestatge,
al costat d'una vaca, un robot i
un elefant! Des d'allà també vaig
poder veure una casa de nines,
un camió de bombers,
un tipi d'indis i moltíssimes
joguines més!**

**La ludoteca es va començar
a omplir de nens i nenes
de totes les edats.**

**Només entrar, em venien a veure.
Ben aviat vaig estar
envoltada e tots ells!**

**Em miraven molt però
ningú m'agafava per jugar.**

**Preferien les altres joguines,
més noves i lluent.**

**I així van anar passant els dies,
mirant com tothom es
divertia menys jo.**

Una tarda, mentre tothom jugava,
vaig sentir una veu familiar.

Era la Sara!

Quan em va veure va cridar:

- Tom, què hi fas aquí?

Em va fer una abraçada
forta i em va xiuxiuejar:

- Tom, t'he trobat molt a faltar.

Com has arribat fins aquí?

La Sara va recordar la nostra història i el Gerard va explicar els meus dies a la muntanya, la trobada de la Bruma i tot el que havien fet la Júlia i la doctora de l'Hospital de les Joguines per mi.

Tots els infants escoltaven amb els ulls ben oberts.

Ara que sabien totes les meves aventures, totes volien jugar amb mi!

Així que la Júlia em va abraçar ben fort i em va dir:

- Totes tenen ganes de jugar amb tu, i aquí faràs moltes amistats, Tom! Et quedaràs aquí i jo et vindré a visitar tant com pugui.

Ara jugo cada dia amb
els meus nous amics,
els hi relato les meves aventures
i els hi ensenyo la meva cicatriu.

La Sara ve sovint a veure'm
i passem la tarda juntes,
tornem a pujar muntanyes
i a fer cabanes d'indis.

